

БРОЈ 10 ДЕЛТА

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

НОВ ПЕРИОД РАТА

Многобројне појаве са фронтова и у најширим и најдубљим позадинама створиле су комбинацију да је рат, војнички узеши, свршен. Па је ли такво схватање тачно? Јесу ли војске свршиле свој посао? Без предомишљања може се рећи да јесу.

Силе Споразума примиле су рат са Немачком, која је са Аустријом била једини представник оружане сile, која снагом и оружјем хоће да дође до победе. У тој борби Савезници су морали потражити исто оружје, тежећи истом циљу, победи. За то је требало времена и срестава; достигло је и једнога и другога: свима војничким срествима они су достигли и надмашили централне сile. Ту је тачка докле се, у овом рату, хтело војнички да дође и на тој тачки је рат војнички решен или свршен.

Толико је знакова, по којима се опажа тај крај рата. Један од њих, и најважнији је у томе, што сваки и крајњи напор, који Немачка војнички чини у последњем периоду рата и пред категоричке потребе да се њиме постигнујачи успеси, не доведе ни до каквог успеха.

На свима странама створене су мртве тачке, гвозден обруч, који Немачка више нема моћи да разломи и у коме се самртнички превија. Покушаји на италијанском и енглеском фронту трају, уз безброј жртава, већ толико времена а сваки нови дан уноси све више јасног сазнања и код њих и код нас, да Немци војнички више не могу ништа учинити.

И код њих су, како изгледа, свеснији тога него и код нас. Има већ толико месеца, од времена њиховог првог лтвorenog предлога за мир, како су Немци далеко пали у своју небелуншкој храбости и у свом поуздану у мач и десницу. Већ толико месеца њихова врлина у стварању интрига постала је далеко светлија од негдашњег сјаја оружја. Хоће ли тим

умним операцијама имати више успеха него што су га имали од оружаних?

Морамо, због излишног излагања оставити на страну све интриге, које је Немачка вршила у позадинама свих држава, које са њом радују. Оне су у великој мери вршene у Француској, Италији, Енглеској, Америци, не уздржавајући се да слично раде и према малим државама. Али да се задржимо на једном месту, где се може узети да је њена агитација постигла опасне резултате: Какав ће бити крајњи исход немачких преговора са данашњом руском владом, и у колико данашњи руско-немачки односи Немачкој користе или штете?

Жеља данашње руске владе да што пре закључи мир довољно је позната и у Немачкој. И баш због тога се и одају Немци највећим илузијама у скори мир, јер верују, да ће га Руси хтeti закључити, што пре и баш због тога ће разбијене наде далеко јаче утицати на немачки народ него сва досадашња разочарења у питању о миру.

А до споразума између ма које, па и Лењинове, револуционарне владе и немачке владе зна се да неће и не може доћи. Јер ма колика да је тежња за миром код руске владе, она неће моћи најбруталније да погази све принципе, које је револуција истакла и ма колико да Немци жудно траже мир немачки народ није за сада ни из далека способан да умери прохтеве својих управљача. Преговори између руске владе и немачке војске случајан су сусрет са кога ће преговарачи отићи на две потпуно супротне стране.

На ипак после ових покушаја неће остати све по старом. Као благи утицај широког мора на своје копно, тако ће се вршити еманација мира из Русије на Немачку. Пошто су несумњиво могли увидети сву готовост данашње руске владе, која уз штету и срамоту, при-

стаје да закључи мир и кад до мира ипак не дође, мораће се Немци озбиљно, али врло озбиљно запитати да нису слушају они криви зато што мира не може бити. И почи ће руским путем, да би могли доћи истом циљу.

НА РЕЦИ ПЈАВЕ

Милано, — Дописник »Копије дела Сера«, г. Барцини, описује овако своје прве утиске, које је добио у садашњим борбама на италијанском фронту:

»Пре неколико дана, пред једним од најјачих напада на положај Сиамола, непријатељ је истакао овакав један напис: «Италијан! Наши другови су порушили одбране на Пјави. Ваш отпор је бескорисан. За два дана бићемо у Вићенци. Пустите нас да дођемо!» — Ови су имали на тај начин да поразе и обесхрабре наше војнике. Али, према објави, коју су истакли Аустријавци, одмах је истакнута друга на немачком језику, у којој је стајао одговор кратак, прецизан и јасан:

»Овуда се не пролази!«

Те иакве предузели су Аустријанци јуриш, дерући се дивљачки ура! тврдо уверени да ће извршити пробој. Они су падали у масама, и силним противнападима одбачене су њихове хорде на подножје планине, у бесомучној борби.

»Овуда се не пролази!« То је крик наше војске на целоме фронту. Израз воље свију наших војника исписан је на Сиамолу.

Није то једна битка; то су три битке за десет дана, три различне битке по смислу и терену, одвојене дубоким увојима Бренте и Пјаве, три огорчене битке, које можда још нису достигле максимум интензивности.

Лево се баје битка на висоравнима; на центру битка на Грани; а десно битка на Доњој Пјави, у венецијској долини.

Изгледа да ће борба бити још дуга, интензивна и страшна, и не може се предвидети која ће од те трију битке бити одлучујућа. Али и ми можемо чекати са поверењем. Војска је обновљена и учвршћена у својој ватреној и поноситој вољи.

НА ЗАПАДУ

Цирих. — Граф Хертлинг је први пут говорио у Рајхстагу. У томе говору извршио је преглед свих фронтова и нарочито истакао важност западног фронта. »На западу, рекао је

Хертлинг, битка у Фландрији се наставља од јула готово без прекида. Скоро целокупна енглеска војска, бројно јача од наше, ангажована је у борби против нашег фронта у равницама Фландрије. Више француских дивизија учествују такође у битки, али, и поред губитка од неколико села и мајура, наш фронт у Фландрији није поколебан.

Сада као и раније, непријатељ је далеко од свога циља, који се састоји у томе, да допре

до обала Фландрије, као би уништио базе наших сумарена. Свесни бескорисности њихових напада, који их скупо стају у Фландрији, Енглези траже одлучну битку код Камбре. Овога пута они су се одрекли артиљеријске припреме од више дана, која је раније редовно претходила њиховим нападима. Њу су заменили великим бројем тенкова, али и поред тога, они нису могли испунити наде, које су Енглези полагали у њих.«

Говор др. Тресића Павићића

Г. др. Антон Тресић Павићић држао је један врло општетем стању у Аустро-Угарској а нарочито о југословенским патњама. Ми доносимо овај говор у целини, а како га је превео сам говорник са немачког то нисмо ништа изменили у његовом језику:

I. Увод.

Висока кућа!

Ја се иаквасам задњи пут овде одрекао рајећи од страже, како су то неки злобно тумачили, него са посве других разлога. И ако по горком искуству знам, да је овде имунитет говора само руго за лаковјерне, ипак ју говорити, јер је у мени глас совјести и дужности јачи, него ногон живота, а живот мого народа мени драги од свога; и јер би напокон штета била кукавицита и издајство људских идеала.

Али пошто сам ја у својој тамници осјетијо скоро до смрти улици тамних сила, које раскорлатише овај грововити рат, то изјављујем, ако ме било на који начин нестане, да се урок томе нема никако тражити у дојађењу живота, и ако ми се је често смрт, од отраг три године, чинила веома пожељном.

На жалост морам да овај говор, који је био прорачуна за два сата, тако окљаштрем, да га у по сата збијеј.

(Било је закључено да у овој прорачунској дебати не смије нико говорити више од по сата).

II.

Злонамјерна угњетавања.

Наш народ је био и у овом рату, као и увијек, турек у први бојни ред, изложен тучи врућег жељеза до потпуног искрварења, са рођене груде суставно искорењиван личином, оловом, бајуметом, тамницом, депортацијом, конфискацијом, евакуацијом, прјеким прстеном.

судом, гладом, баражем ловима и намјерице проуародуг и врло важан говор о ченим болестима. Његово је угњетавање почело још прије рата и то након сарајевског атентата. Тада се је под заштитом области започела и организовала хајка на Србе, чија дућани бијаху посвуда разорени и опљачани. Већ је тада било погубљено много Срба.

Заступник Иван Франк рече у хрватском сабору, да га је шеф загребачког редарства потицало да даде уморити од побуњење свјетине вође Срба.

Нетом је букнуо рат, поче и олуја искорењивања свих југословенских родољуба. Настале у цијелој земљи такав јаук и лелек, такова грозота, која када букне куге. Плаћени ћовијари, а на челу им сплатско «Наше Јединство») измиљавају даномице вијести о атентатима и бомбама са стране Срба на жељене владове, на пароброде и ине војне транспорте, да тако оправдају враконске мјере разних области. Што је било народно пробуђено, свјесно и поштено, то је било уапшено, конфинирано, утамничено, упропаштено, осуђено, погубљено; што одвећи младо или старо, смрти глађу посвећено; а остало престрављено, деморализовано, обешчашћено.

У самом Дубровнику је било у један само дан затворено 75 особа. Настале таково кукање, какова не чуше видови оног племенитог града све од великог потреса амо.

Стара Атена бијаше подиг-

»У свима хајкама противу Срба, Стражићи, власник и уредник «Нашег Јединства», био је међу првима. И велепајајнички процес у Загребу, и Фридјунг у Бечу, и бомбашку и коланинску аферу у Црној Гори приказивао је онако како ради продама душа. За његов рад био је на двору краља Николе добро гледак, који га је и одликовао Даноловим Крстом и скupoцениц

СТР. 2.
иуда на Акрополи олтар божанству Малосрбја. Данашња надљуди га изагнаше чак из свога срца, као шкодљиву слабоју, с намјером да истраже све оне, који неће да им се поклоне. У ту сврху одавна припремише проскрипције, да у одређени час уапсе све вође народа, да их употребе као таоце, да их искасане и да онда претворе сав народ у Хелоте.

Када сам ја, након тромјесечног тамновања у Марибору, био први пут преслушан од неког аудитора, рече ми он: «Ја не знам чиме вас окривљују, а ето ћете лако разумјети, ако помислите, да смо само у Далмацији, Истри и Крањској уапсали преко 5000 људи.» Сада помислите колико их је било уапшено у Босни, Херцеговини, Славонији и Јужној Угарској!

Када нас укрцаше у Слипу на пароброд на стотине; помијешане с разбојницима најгоре врсте; када нас одвеле на Рајеци пут колодвора по таковој киши, да ни најмање парче платна не остане на нама сухо; када морадосио три дана и четири ноћи путовати преко Загреба и Будима до Марибора у гаусвим колима, без круха, без спавања, извргнутим исовкама мађарске фукре, као српски као српски сужњеници; изложенја ударцима кундака и клетвама мађарских објесних војника, тада многи од ужаса полујеше и ја видех својим очима једног бесретника, где скочи кроз прозор влака, што но је највећом брзином јуро, у таму ноћи и смрти. Након тих четвртију беснених ноћи затворише нас у неку јахањицу, из које су након мало дана извезли преко 100 кола коњског ћубрета. На том ћубрету смо морали спазати, скоро задушени од смрада коњске урине. Ми морадосмо гледати, где се војници скркавају у котао у којему су нам носили јуху. (Упади зачујења са стране заступника).

Али ја нећу да говорим о Марибору и Грапу, јер о својем особитим јадима не марим зборити. Ипак морам да споменем љекара градачких тамница, царског савјетника др. Хоффмана, који је биједне уапшнике немило гредио, те обичавао казати, да би најбоље било дати отрова велезизјицима пошто се устручавају црквени наравном смртју. Многи подлегоше мукама у Марибору и Грапу, као несретни Денић (на мртво име испрецијан кундакцима жалара при уапшњу), као Пушкаревић и Бушаћ, који је примио декрет, да се диге с њега прогонство (конфаниовање), таман на дан свога погреба.

ИЗ РУСИЈЕ

Женева, 5. дец. — Повојом коминика швајцарског Федералног Савета, који се тиче захтева руских максималиста „Газет де Лозан“ пише:

„Изрази у овом замјешају вом саопштењу утврђени су на састанку Федералног

Савета прошле недеље. Троцкијева и Лењинова влада није призната од Федералног Савета. Последња реченица из званичног коминика може се тумачити, да се швајцарска влада не прима тражене мисије.“

Петроград, — Једним декретом максималисти су укинули редовне судове и заменили их револуционарним.

Петроград. — Прошле ноћи једно одељење војске ушло је у локал, где је била на окупу општа комисија за изборе за Уставотворну Скупштину. Војници су изјавили у име Лењинове владе, да им је наређено да ухапсе делегате кадетске странке.

Петроград. — Револуционарни комитет наредио је да се понова ухапси бавши министар унутрашњих дела Протопопов, који је био пуштен као умно оболео, уз кауџају од 100.000 рубала.

Петроград. — Лист „Народ“ објављује да је сибирска влада одбила да пошиље џхарну у европску Русију, бојећи се да ће она доћи у немачке руке.

РАЈХСТАГ ЗА МИР

Цирих. — Колико је у Немачкој ошта ситуација нагнала све, да се јако радују свакој појави која наглашава мир, најбоље ће се видети из ове сцени у Рајхстагу:

После апела на Рајхстаг за нове кредите, канцелар је прешао на максималистичку појму за примирје, овим речима:

„У среду је руска влада послала један радиотелеграм, који су потписали Троцки и Лењин, владама зарађених на рода, у коме се предлаже примирје, којим би се дошло до трајног мира. Ја ни најмање не оклевам да изјавим, да предлог руске владе сматрам као могућну основицу за мир, и готов сам да преговарај, ако руска влада пошаље изасланике који би имали потпуно овлашћење за то.“

Одмах, после прве канцеларове рече, цео је Рајхстаг устао пљескајући и вачујући. Када је пљескање престало, канцелар је изјавио жељу да се ови напори ускоро остваре и доведу мир.

СРПСКИ ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈ

4. децембра слађија затрена активност.

ПОМОРСКИ САВЕТ

Лондон. — Званично се јавља да је одлучено да се створи савезнички поморски савет, како би се постигла интимнија и потпунија сарадња савезничких флота. Одговорност појединих главних штабова и поморских главних команданата према својим владама остаје и даље, како је досад било.

У овом савету биће

министри маријне и шефови главних поморских штабова Француске, Енглеске, Сједињенх Држава, Италије и Јапана. Како ће се савет морати држати у Европи, Јапан и Америка послаће своје представнике.

Савет ће имати стални секретаријат, који ће добијати потребне информације.

ГЛАД У ИСТРИ

Ријечке Пријорске Новине доносе опшiran извештај о глади и невољи у Истри. У том се извештају између остalog вели: »Све што даље се се више приближавамо управо црним данима који нам предстоје. Са забијом у срцу чекамо час наше поступне телесне изнемогlosti.

Људи наши најсу више слични људима, то су једва сенке од људи, то су авети! Изнемогли, осушенi, вспијени и измодженi, вуку своје слabe, већином босе или у прве обавите ноге. Што смо вијак до сада прокубурили, то имамо захванити било нашим јачим телесним конструкцијама, било бОјним финансијским приликама. Али већина народа умире буквально од глади. Као су овог пролећа људи умирали на кварнерском острву од глади тако сад умиру и у осталим деловима Истре. Људи слабе, ноге им почињу отицати, легну у кревет а да се више никад не дигну.

Није стога никакво чудо, да људи изгубе оно мало отпорне снаге против болести што су је пре имали, и да се истовремено по разним деловима Истре све више шире гладни тифус, шарлах, дифтерија, дисентерија и сличне болести, које су неминовна последица дуготрајне лоше исхране.

ПОСЛЕДЊА ВОЈСКА

Париз. — Последњи документи, нађени код заробљеника на Ези, показују у којој је мери извршена регрутација у Немачкој: Класа у 1918 је већ цела на фронту, класа од 1919 позвана је цела под застору и неки елементи ове

класе ће су се појавили на фронту.

Што се тиче класе од 1920 има знакова по којима се може рећи да ће се ускоро извршити и њихов преглед.

ПЉАЧКА ИЗ СРБИЈЕ

Хрватски Дневник јавља у Хецендорфу извршена је кућна преметачина код неког жељезничког чиновника, који се ће од дужег времена налази на српском војишту. Тада чиновник шаље често своју жену са санџуком. Пошто је то пало у очи војним властима, послаше му у стач војну полицију.

Преметачина је сјајно успела. Нашли су много скупочених источночних хидрија, оружја од вредности, ратних, уметничких предмета, све у вредности од више хиљада. Нашли су много војничких ћебета, коже, шећера, кафе, масла и животних наименова. Све је заплећено и однесено у касарну у Олмац. Против чиновника поведена је истрага.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Французи су извршили један успешни испад јужно од Сан Кантена. Француске батропе, које су оперисале на десној обали Мезе довеле су заробљеника.

У Вогезима артиљеријска активност била је велика у области Тира.

Извештај од 23 сата. — О бе су артиљерије биле активне у области јужно од Сан Кантена и на десној обали Мезе. У Горњем Алвасу испад, који су извршили Немци на сектору Азбах ле Ба, остварен је без успеха.

Источна војска. — На централном фронту дан је прошао мирно. У области Дојрана и северно у Битоља повремена канонада. За време бомбардовања Хвостова, које су извршили француски и савезнички авијатичари, оборен је један бугарски апарат.

Извештај Штаба Источне Војске. — Артиљеријска акција с прекидом.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Сер Дуглас Хејг јавља да смо потпуно одбили локалне нападе источно од Билкура. Извршили смо успеле испаде северно од Билкура, разорили непријатељске заклоне и довели заробљеника.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Артиљеријска борба

трајала је јуче целога дана између Бренте и Пјаве. Пешачка борба отпочела је у зору источно од Бренте. На наше против нападе у правцу Каприле, непријатељ је иставио велике снаге, приморавајући колону, која је нападала, да прекине нападовање и да се ослони на одбранбену линију. Огорчена борба трајала је више од сата.

Око подне друга појачања са одушевљењем извршила су противнапад и приморала непријатеља да се повуче на полазне положаје.

Одмах после подне непријатељ је предузео напад у долини Бренте. После жестоког бомбардовања непријатељ се кренуо у збијеним колонама од Сан Марина против наших препрека на путу, али је одмах задржан јаком ватром наших батерија и морао се повући у нереду. На целом фронту обе су авијатике биле добра активне. У зони северно од Монте Грапе наша капронијева ескадрила са апаратима за осматрање бомбардовала је и тукла из митраљеза у више мањих непријатељских пешадија.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПЕТРОГРАД. — Чланови панруског одбора ухапшени су.

ПАРИЗ. — Лењин је решио да опозове руске амбасадоре из Париза, Лондона и Рима, и да их замени максималистички посланици.

ЛОНДОН. — Енглези ће ускоро имати аероплане, који ће моћи носити тону и по експлозива.

ПАРИЗ. — Пред редакцијом листа „Ле Пен“, манифестији су грађани против лица.

ПЕТРОГРАД. — Према „Известија“ руски представници су истакли ове услове за закључење примирја. 1. Непријатељства ће почну 72 сата по прекиду преговора; 2. Да се обустави сваки транспорт трупа на ма коју тачку фронта; 3. Да немачка флота напусти залив Рига и воде Монсунда и 4. Да острва постану интернационална.

БЕРН. — Између Руса и Немаца закључено је примирје од 28 дана. Примирју испише рок 1. јануара 1918 после подне.

БАЗЕЛ. — Аустријски посланик Крајс изјавио је, да у чешкој све већим узимају мање болести, које је проузврковала глад. Од 100 случајева болести 10 је смртних.

КРФ. — Приликом рођендана Престолонаследника Александра одслужено је у Саборној Цркви у Крфу благодаје, коме су присуствовали: дипломатско тело, савезнички команданти и адмирали, представници српских власти и мноштво српског света.

Митрополит Србије држао је веома дирљив говор у коме је напоменуо да су под вођством Карађорђевића, који су симбол слободе и храбости, српске властеве покриле славом. И поред издајства своје браће по раси, српски је народ остао непобедим и продужиће и даље борбу уз својега Врховног Команданта све до победе Савезника и уједињења са потлаченом браћом.

После благодарења савезнички посланици су поднели своја честитања преставнику г. Палићића. (Пресберијо).

«ВОЈНИЧКИ КАЛВИДАР» за 1918. годину, издање Ратног Пресберија Врховне Команде оштампан је и сад се повезује. — Кроз неколико дана биће са свим готовим и почеће се бесплатно разшиљати нашим трупама.